

Vrolijke colbertjes geven Ria's leven kleur

Na de dood van haar man verloor het leven van Ria Cholly (77) uit Lanaken een tijdlang zijn kleur. Het naaien van colbertjes met vrolijke printjes sleepte haar er doorheen. En ze maakt er ook anderen blij mee. Haar Facebookpagina Ria's Colbertjes heeft inmiddels bijna 4.000 volgers.

Iedere ochtend staat Ria voor de brede inbouwkast die haar zoon voor haar heeft gemaakt. Daar hangen bijna vijftig zelfgenaaide colbertjes, elk met een andere opvallende print. "Tja, en dan denk ik: welke zal ik vandaag eens aantrekken?" Geestdriftig haalt Ria het ene na het andere kleurrijke exemplaar uit het rek: "Deze met aardbeien? Mijn Supermancolbert? Die met Franse kaasjes of goudgele frieten? Of toch die met donuts? Muzieknoten? Antieke naaimachines? Parasolletjes? Of een Aap-Noot-Mies-colbert, nu de kinderen weer naar school gaan? Ik kan niet zeggen welke ik het mooist vind, want ze zijn allemaal prachtig", verzucht ze. "Het model is steeds hetzelfde, alleen de kraag verschilt per colbertje. De ene keer maak ik een ronde kraag, de andere keer een puntkraag of rechte kraag. Hij moet bij de print op de stof passen."

EERSTE COLBERT

Zwierig slingert ze een jasje met krantenmotief uit het rek. "Hier is het allemaal mee begonnen. Ik zag deze stof van een gazet (krant, red.) in een naaigroep op Facebook. Dit werd mijn eerste colbert. Er stond ook een sudoku op die krantenprint, dus ik stak als grapje een pen in het knoopsgat van het colbert om de puzzel in te kunnen vullen", vertelt Ria. Ze draagt haar hele leven al het liefst colberts. "Mijn kinderen kennen me niet anders. Vroeger was dat vooral vanwege mijn werk. Mijn man en ik hadden samen een elektrotechnisch bureau in Maastricht. Ik moest er netjes en representatief uitzien." Nee, in aardbeien- of frietencolberts vertoonde ze zich op haar werk niet, maar in haar vrije tijd maakte ze wel al colbertjes met gekke motieven. "Na de dood van mijn man ben ik zo afgefallen dat ze me geen van allen meer pasten. Ik heb er veel weggedaan. Maar langzamerhand pakte ik mijn hobby weer op en ging nieuwe colberts in een kleinere maat maken."

FACEBOOKGROEP

Ria sloot zich aan bij de Facebookgroep 'Naaien, tutorials, tips en patronen'. Daar deelde ze foto's van haar zelfgemaakte colberts en voorzag die van een originele, vaak geestige tekst. "Ik kreeg daarop elke keer zo veel reacties dat Facebook mij de toegang blokkeerde. Ze beschouwden het als spam. Heel jammer, want ik vond het juist zo leuk. Een vriendin, die vroeger als stagiaire bij ons in de zaak heeft gewerkt, heeft toen de Facebookgroep 'Ria's Colbertjes' voor me aangemaakt. Binnen het uur had ik al meer dan duizend leden. Ik wist niet wat me overkwam!" Veel groepsleden halen inspiratie uit haar ontwerpen of vragen hoe ze iets moeten maken. Ria helpt ze graag.

"Bijvoorbeeld bij het maken van een kraag of vissershoedje. In een filmpje leg ik dan nog eens goed uit hoe het moet. Maar ook via Messenger (chatdienst van Facebook, red) beantwoord ik vragen."

OUDE NAAIMACHINE

's Ochtends zoekt Ria haar werkkamer op, waar het zonlicht royaal naar binnen valt en haar 43 jaar oude naaimachine op haar wacht. "Die heb ik van mijn man gekregen toen mijn dochter geboren werd. Hij doet het nog steeds prima. Ik heb daar ook een nieuwe staan, maar dat is er een met een schermpje, allerlei toeters en bellen en de hele reutemetoot. Daar word ik gek van." Op internet en op de markt in Maastricht speurt ze naar nieuwe, originele stoffen. Elke week maakt ze daarvan een nieuw colbertje. Het resultaat plaatst ze met een foto of filmpje op Facebook. Altijd voorziet ze die van een leuke tekst. Ze helpt, amuseert en stimuleert anderen met haar colbertjes, maar andersom is dat ook zo, zegt ze. Toen haar man twee jaar geleden overleed, had Ria het moeilijk. "We waren 54 jaar getrouwd, deden alles samen, deelden zelfs ons werk. Ik miste hem erg en vond het leven zonder hem minder leuk. Als ik de colbertjes niet had gehad, weet ik niet hoe het zou zijn gegaan. 'Ben ik nog wel nodig?', denk ik vaak. Dit geeft mij het gevoel dat ik toch een beetje van betekenis kan zijn voor anderen."

NIET IN OPDRACHT

Haar kleindochters, die ook elk een kindernaaimachine hebben, zijn inmiddels ook verzot op naaien. "Prachtig vind ik dat." Met Kerstmis maakt ze colbertjes voor haar kinderen en kleinkinderen, maar dat is een uitzondering. "Mensen vragen me weleens

'Als ik de colbertjes niet had gehad, weet ik niet hoe het zou zijn gegaan'

of ik iets in opdracht wil maken, maar daar begin ik niet aan. Ik verkoop ze ook niet. Dan komt er druk achter en daar heb ik geen zin in. Ik doe dit gewoon voor de lol." Min of meer schertsend heeft ze zichzelf 365 colberts ten doel gesteld: voor elke dag in het jaar eentje. Intussen zou dat er best eens écht van kunnen komen. Want stoppen wil ze voorlopig niet. Steeds dient zich wel weer een andere mooie stof aan. "Het is helemaal uit de hand gelopen", zegt ze lachend. "Er is één probleem: waar láát ik ze allemaal?!"